

forstaar ikke ret, at den højtærede Indenrigsminister ikke alt har set den Fare, den indeholder. Thi det normale er jo, at der ikke laves noget eller ikke ret meget, det normale er, at naar Loftet er ved at falde ned over Hovedet paa de Arbejdere og Smaakaarsfolk, der bebor saadanne Boliger, kan de faa udført den allernødvendigste Reparation, lidt Hvidtning, maaske ogsaa, naar Værten er meget human og strækker sig særlig vidt, faa et nyt Tapet til en 40—50 Ø. Rullen; det er vistnok det, der er det normale i den langt overvejende Del af de københavnske Arbejderboliger. Saa saare der bliver Tale om en Smule Maling, maaske kun lidt Reparation og Strygning en enkelt Gang, er vi ude over det normale, saa er vi indenfor Lovens § 7, 1ste Stykke, hvor Værten kan sige til Lejeren: Ja, her kan godt trænges til lidt Maling, her har jo ikke været malet de sidste 7—8 Aar, og vi kan godt reparere lidt og stryge en Gang, men det betyder Lejeforhøjelse. Vil De give saa og saa meget? Naar vi er enige, behøver vi ikke at gaa til Huslejenævnet. Der vil sikkert blive truffet en hel Del Reparationsoverenskomster, som paa den Maade vil gaa udenom Nævnene, idet Lejeren uden videre er gaaet ind paa dem for ad den Vej at faa et Hjem, der er nogenlunde sømmeligt og anstændigt at bo i; og det vil de fleste jo gerne have, den højtærede Minister vil sikkert heller ikke gerne bo i en Bolig, hvor Tapeterne hænger i Laser, og hvor Kalkpudsen drypper ned fra Loftet i Suppen, naar Ministeren sidder og spiser til Middag; vi vil gerne have det en lille Smule sømmeligt og anstændigt der, hvor vi skal opholde os med Hustru og Børn. Men vil man have et saadant nogenlunde anstændigt Hjem, maa der Reparationer til ud over det normale, og saa er Lejeforhøjelsen der med det samme.

Det næste, jeg kunde ønske at gøre et Par Bemærkninger om, er § 8 A., 6te Stykke, og hvis der ikke havde været saa mange sorte Pletter i denne Lov, kunde jeg her være henfaldet til at bringe Ministeren en Tak, men Humøret er saa slet paa Grund af de mange mørke Pletter, at Lysten til at sige den højtærede Minister Tak ikke er synderlig stærk. Det, den højtærede Minister vilde, var jo nemlig

noget, der var værre. Ministeren foreslog i det Forslag, der blev forelagt Folketinget, at Forhøjelser, der ikke tilsigtede økonomisk Vinding for Ejeren, skulde godkendes uden Nævnets Indblanding. Dette er i det høje Folketings Udvalg blevet ændret, men der er indført en Skærpelse angaaende Beboernes, saavel Lejernes som de logerendes, Opførsel i Ejendommen. Jeg skal ikke reagere overfor denne skærpede Bestemmelse, skønt jeg synes, den er strengere, end man er vant til. Jeg ved ikke, om der findes Ejendomme, hvor man tamper Værten eller slaar Huller i Væggene eller ødelægger Ejendommen paa den Maade, men man skulde tro, at der var det, efter de strenge Bestemmelser, der er fastsat i dette Afsnit. Jeg skal, som sagt, ikke reagere imod det, da det er indsat i Stedet for noget, der var betydeligt værre, og som i Realiteten var en Ophævelse af Huslejereguleringsloven.

Det næste Stykke gaar ud paa, at § 12 skal udgaa. § 12 omhandler Overnævnene, der nu skal ophæves. Vi fra vor Side skal ingen Taarer fælde i den Anledning, da Socialdemokratiet talte mod Huslejeovernævnene, den Gang de blev indført. Vi ser med Sindsro paa, at de atter forsvinder.

Lovens § 19 skal ogsaa ophæves; den angaar den saakaldte Fremleje. Ministeren foreslog i sit Forslag, at Fremlejebestemmelsen skulde ophæves til Oktober Flyttedag 1922, men der har sikkert været mange Henvendelser til Indenrigsministeren i Anledning af denne Bestemmelse; bl. a. har Københavns Kommunalbestyrelse, saavel Magistraten som Borgerrepræsentationen, instemmig vedtaget en Henvendelse til Indenrigsministeren, gaaende ud paa at faa Bestemmelsen om Fremleje opretholdt, saa længe Loven overhovedet opretholdes. Det glæder mig her at kunne konstatere, at Ministeren har vendt det velvillige Øre til og optaget en Ændring i Loven, saaledes at de Kommuner, der ønsker det, kan forlænge Fremlejebestemmelserne til den 31. Marts 1923. Jeg vil gerne rette det Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister, hvorfor Indenrigsministeren er standset ved den 31. Marts 1923, eller hvis det ikke er Indenrigsministeren, der har indsat denne Dato, men Udval-